

Hodočašće *Od Gospe do Gospe*

fra Mate Šakić

U večernjim satima u subotu 7. kolovoza 2021. godine trojica naše braće bogoslova: fra Josip, fra Marko i fra Kristijan uputili su se, u sklopu tradicionalnog hodočašća mladih koje se upriličuje svake godine, pješice iz prasnvišta Gospe od Otoka u Solinu prema svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske. Nakon nešto više od 6 sati hoda, 30 prijedjenih kilometara i cca 45000 koraka u ranim jutarnjim satima stigli su u Sinj zahvaliti dragom Bogu i našoj Majci za sve primljene milosti.

Neka nas sve čuva, prati i štiti moćan zagovor naše nebeske Majke!

Čudotvorna Gospe Sinjska, moli za nas!

Fra Herve Tumanar vratio se u Kongo

fra Mate Šakić

U našem samostanu o. fra Ante Antića na Trsteniku u Splitu uz bogoslove naše Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja žive već skoro 4 godine i dvojica braće iz Franjevačke provincije svetog Benedikta Afričkog koja djeluje u Demokratskoj Republici Kongo, a oni su fra Herve Tumanar i fra Richard Kakule.

Fra Herve je stigao u Hrvatsku iz glavnog grada Konga Kinshase koji broji preko 13 milijuna stanovnika. Siromašno je to stanovništvo, bez velike životne perspektive, no s puno dobre volje i nade u bolje sutra. Živio je u obitelji s dva brata i tri sestre. Njegov pokojni otac, koji je bio profesor, osigurao im je koliko-toliko sretnu budućnost.

Duhovni poziv osjetio je kroz život s franjevcima u svojoj Župi Marije Majke Otkupiteljeve, a kroz razgovor sa župnikom fra Michaelom Herve je u dobi od 20 godina ušao u franjevačku postulaturu i po primjeru svetoga Franje počeo nasljedovati Krista.

U Hrvatsku, njima tada još nepoznatu zemlju, zajedno s fra Richardom stigao je 30. prosinca 2018. godine. Kroz učenje hrvatskog jezika upoznao je i kulturu naroda u kojem je proveo naredne četiri godine. Fra Herveu posebno će ostati u sjećanju narod u župama visovačkog samostanskog okružja, gdje je češće provodio svoje dane odmora, a osobito u Župi svete Ane u Čisti Velikoj.

Fra Herve je, zajedno s fra Richardom, 10. listopada 2020. godine u crkvi Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta u Kninu u ruke mnp. o. provincijala fra Marka Mrše položio svečane redovničke zavjete.

U ranim jutarnjim satima 10. rujna 2021. godine fra Herve otputovao je u Kongo kako bi tamo dovršio studij i stavio se na raspolaganje svojoj franjevačkoj provinciji.

Dan prije no što je otputovao fra Herve dirljivim riječima oprostio se od zajednice na Trsteniku i zahvalio se na svemu.

Za kraj, iz fra Herveovog zahvalnog govora pred sam odlazak iz Hrvatske izvukli smo nekoliko riječi zahvale:

Draga braćo, ne skrivajući svoje riječi i svoje emocije, slijedeći iskustvo stečeno zajedno s vama, mogu reći da mi odgovara kultura vaše zemlje i način

na koji živite u ovom bratstvu, čime ste mi pomogli da sam se time potaknut mogao razvijati. Posebno sam sretan što znam da vaša provincija dijeli iste ideje kao i moja provincija. Veoma sam vam zahvalan što ste me pratili tijekom ove četiri godine i iskreno sam sretan što sam prihvatio sebe i bolje razumio svoju i vašu kulturu. Draga braćo, nedostaje mi riječi da vam zahvalim i znam da ću vam ostati jako zahvalan cijelog svog života.

Draga braćo, molim vas otvorenog i iskrenog srca za oprostjenje ako sam bio ravnodušan prema vama. Molim vas, oprostite mi ako vam nisam bio dovoljno otvoren i ako su vas moje riječi nekada povrijedile. Kako kaže naš serafski otac Franjo u svojoj molitvi: „Gospodine, učini me oruđem svog mira“.

Živjela Hrvatska i živjela ova prekrasna provincija Presvetog Otkupitelja!

Sportska sekcija

fra Valentino Radaš

Sport je sastavni dio društvenih potreba pojedinca, univerzalno sredstvo razumijevanja i suradnje među ljudima. Možemo ga uvrstiti u kategoriju rekreacije, zabave ili hobija, a za neke sport predstavlja posao. Najlakše je možda složiti se kako je sport zapravo stalna potreba za usavršavanjem kako fizičkih, tako i psihičkih sposobnosti.

Na putu duhovnog i fizičkog odgoja, vitalnosti i zdravlja, socijalnih odnosa, stavova i kvaliteta života nalaze se i franjevački bogoslovi. U životu bogoslova važan je duhovni život. Međutim, ne valja zanemariti ni fizički, odnosno sportsko-rekreativni život, „Mens sana in corpore sano“ („Zdrav duh u zdravom tijelu“).

Za animiranje sportskog života u klerikatu brine se sportska sekcija. Na taj način, uz duhovnost, razvijaju

se i ljudske vrline. Prije svega smo pozvani razvijati ljudsku dimenziju kao temelj duhovnosti i kršćanskoga života. Sportska sekcija sastoji se od pet članova. Na početku akademske godine članovi sekcije između sebe biraju pročelnika sekcije. Izabran pročelnik prvenstveno se brine o

prikupljanju igrača i dogovaranju sportskih termina. Naravno, pritom mu pomažu i ostali članovi sekcije. Najznačajniji sport kojim se bogoslovi bave je nogomet. Jednom tjedno imamo nogometni termin. Kad nam je potrebno pojačanje zbog pomanjkanja igrača, nerijetko pozovemo kolege s fakulteta da nam „pojačaju redove“. Na taj način se družimo i razvijamo odnose.

Također, odnose učvršćujemo i s bogoslovima iz Centralnog bogoslovnog sjemeništa. Običaj je, naime, da organiziramo zajedničke susrete o svetkovini sv. Franje Asiškog, utemeljitelja našega Reda i o svetkovini Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije, njihove zaštitnice. Uz sv. misu, zajednički ručak i druženje nakon ručka neizostavna je i večernja nogometna utakmica u kojoj snage odmjeravaju franjevački i dijecezanski bogoslovi. Tako do izražaja dolaze nogometne kvalitete jednih i drugih te na taj način nije teško napraviti selekciju nogometaša koji će nastupiti za KBF u

„Futsal ligi“ koja je na razini Sveučilišta u Splitu. Uz bogoslove za KBF igraju i talentirani laici. Ove godine su dvojica franjevačkih bogoslova zaigrala nogomet u „Futsal ligi“.

Franjevačka bogoslovija redovito na kraju zimskog semestra organizira izlete u pojedine župe, a tu se također bave sportom. Redovito se igraju nogomet i balote. Lijepo vrijeme se iskoristi i za šetnju u prirodi. Uz spomenute vrste sporta kojima se bave bogoslovi, svakako je vrijedno spomenuti i vožnju biciklima, stolni tenis i vježbanje na spravama.

Sport nam pomaže u odnosima s drugima. Također nam pomaže i suočiti se sa svakodnevnim naporom u učenju i radu. Kada sudjelujemo u nekom natjecanju, učimo da su pravila bitna za zajednički život; učimo da se radost ne nalazi u razuzdanosti, nego u vjernoj težnji vlastitim i zajedničkim ciljevima. Čovjek se osjeća slobodnim, ne kada misli da nema granica, nego kada uz svoje granice daje sve od sebe.

